Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 13 (797) * joi 30 martie 1961 * 8 pagini 30 bani

În cinstea aniversării partidului

Desfășurînd larg întrecerea socialistă în cinstea marii sărbători care se apropie — aniversarea a 40 de ani de la crearea partidului — harnicii oțelari de la Reșița plămădesc în focul furnalelor metal de cea mai bună calitate, dînd patriei cantități sporite de produse peste plan. Astfel, numai în ultimul timp, ei au elaborat peste plan 2.428 tone fontă de calitate superioară.

★

Succese deosebite în muncă, în cinstea glorioasei aniversări de la 8 Mai, au obținut și constructorii de nave de la șantierul naval din Galați. Săptămîna trecută ei au înscris în cartea de aur a întrecerii socialiste o nouă victorie: lansarea la apă a celei de-a 19-a motonave de 2.000 de tone.

Noua motonavă, lucrată la nivelul unei tehnici înalte, a fost lansată la apă cu 15 zile înainte de termen.

★

35.700 tricotaje peste plan! Ce reprezintă aceasta? Tricotajele realizate anul acesta peste plan de către textilistele de la fabrica de tricotaje „Moldova" din Iași.

Pe primul loc, la panoul de onoare al întrecerii socialiste, au fost înscrise numele harnicilor textiliste Paraschiva Paveliuc, Elena Ariton, Artemiza Sumer, Elena Vasiliu și Valeria Alexoaie, fruntașe în lupta pentru o calitate superioară a produselor.

★

Cu mult succes se desfășoară întrecerea socialistă și la complexul pentru industrializarea lemnului din Brăila. Numai în prima parte a lunii martie, muncitorii din schimbul nr. 1 au dat peste plan 57 tone plăci aglomerate, din care se pot confecționa 225 garnituri de mobilă.

★

Constructorii de pe șantierul nr. 4 de locuințe din Hunedoara și-au luat angajamentul ca în cinstea aniversării partidului să dea în folosință oamenilor muncii hunedoreni 9 blocuri, însumînd 277 de apartamente. Muncind cu mult entuziasm, constructorii au predat pînă în prezent 4 blocuri cu cîte 32 și 24 apartamente, iar peste puțin timp urmează să fie predat încă un bloc cu 37 apartamente.

★

Consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective „Victoria Socialismului" din comuna Liești, raionul Galați, acordă o atenție deosebită sporirii suprafețelor cu culturi irigate, pentru a spori producția la hectar. Ținînd seama de posibilitățile existente, consiliul de conducere al G.A.C., îndrumat de organizația de bază de partid, a hotărît să execute lucrări de amenajare pentru irigații pe o suprafață de 65 hectare. Lucrările de măsurare și amenajare au și început.

Blocuri noi de locuințe în cartierul Gării Constanța.

Zile de vacanță...

Sîntem în plină vacanță de primăvară. Soare, căldură, pomi înfloriți și... multă veselie!

Bucureștiul nostru drag găzduiește în aceste zile sute de oaspeți la gîtul cărora flutură cravatele roșii.

Cine sînt pionierii aceștia care privesc cu atîta admirație marea clădire a Sălii Palatului R.P.R., noile blocuri? Sînt pionierii de la Școala de 7 ani din Babadag, regiunea Dobrogea. Colectiviștii din comună le-au oferit în dar o excursie prin țară! Itinerarul este foarte bogat. Printre localitățile pe care le vor vizita se numără Muzeul Doftana, Sinaia, Tușnad, Lacul Sfînta Ana și altele. La întoarcerea acasă vor avea, desigur, multe de povestit atît părinților, cît și prietenilor.

Asemenea lor sînt mulți pionieri ce vizitează Muzeul de istorie a partidului, Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin", unde glasurile lor vesele înviorează văzduhul, Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa", colțul zoologic de la pădurea Băneasa și altele.

Oaspeți dragi a avut în aceste zile și Clujul. Peste 130 de pionieri din regiunile Banat, București, Brașov, Maramureș, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară și Cluj au participat la competițiile de tenis de masă, aeromodelism, fotbal și șah organizate de Casa pionierilor din oraș.

Dacă mai adăugăm la toate acestea întîlnirile cu oameni ai muncii, excursiile din fabrici și uzine, întrecerile sportive, vizitele în gospodării agricole colective și S.M.T.-uri, jocurile, cîntecele și voia bună a pionierilor și școlarilor de pe întreg întinsul patriei, vom avea în față tabloul minunat al vacanței de primăvară.

Un răspuns pe săptămînă

Așa e bine

De la pionierul Bălan Constantin, Școala de 7 ani nr. 1 Bistrița, regiunea Cluj, am primit o scrisoare din care redau cîteva rînduri.

„Elevii clasei noastre — scrie el — învață în general bine. Însă sînt unii elevi care nu se străduiesc îndeajuns în munca lor. De aceea colectivul clasei noastre a hotărît împreună cu tovarășa dirigintă să luăm măsuri de ajutorare a celor rămași în urmă. Am hotărît să se așeze în bancă cîte un elev bun și un elev mai slab. Pionierii așezați lîngă elevii mai slabi le dau acestora ajutor la învățătură ca să obțină și ei note de 8, 9 și 10".

Această scrisoare îmi duce gîndul în alte timpuri.

Ședeam în bănci, într-o încremenire tristă, cu fețele palide și cu inima neagră de înfricoșare. „Domnul pedagog" — cum i se spunea tînărului cu mustață roșcată și cu ochii răutăcioși — se așeza la catedră în locul profesorului care lipsea de la curs. Așa se întîmpla deseori. Și de fiecare dată, noi, elevii, ne blestemam ziua în care ne-am născut.

Între multele metode, ca de pildă bătaia cu rigla sau trasul de urechi, aplicate cu propria sa mînă, „domnul pedagog" se folosea de o metodă mai originală, care îi producea o mare plăcere.

Se adresa „domnul pedagog" unui elev: — „Spune mă, vițel tărcat, cîte mere pădurețe sînt în pădure? Hai, hai, încă n-ai răspuns? Aoleo, uitați-vă la el, că acuș moare".

Bietul elev se făcea roșu la față cum e racul. Se foia cîteva clipe și nu avea ce să răspundă. Ar fi spus, pe șleau, că asta-i întrebare de batjocură. Dar se temea de rigla cu margini ascuțite, care se odihnea pe catedră ca o amenințare cumplită.

— Nu știe nimic, tîmpitul! Nici atîta lucru nu știe, nătărăul! — striga „domnul pedagog", bucurîndu-se în sinea lui de cele ce vor urma. Mă, tu ăla de alături, trage-i două palme zdravene!

În clasă domnea o tăcere de gheață. Vecinul de bancă trebuia să execute ordinul. Trebuia să-și pălmuiască prietenul și colegul pentru că nu răspunsese la o întrebare pusă în bătaie de joc. Altminteri „domnul pedagog" se răzbuna cu toată puterea. Era vai și amar pe toată clasa!

O, cîtă umilință în ochii celui pălmuit! Dar nu mai mică era umilința ce o citeai în privirile vecinului de bancă, silit să fie părtaș la asemenea nedreptate.

Dragă Constantin, uneori îmi pare că aud și astăzi glasul acela nemilos, care spinteca liniștea clasei ca un tăiș de secure. Nu l-au acoperit verile cu iarba uitării. Nu mi l-au șters din amintire nici viscolele atîtor ierni.

Mă bucur pentru tine și pentru toți colegii tăi că nu ați apucat acele timpuri și că vă ajutați astăzi frățește în muncă. Așa e bine. Așa se cuvine între tovarăși. Vă doresc succes deplin, vouă și profesorilor voștri.

Eugen Frunză

Din viața pionierească

O șezătoare pionierească

Mulțumim din inimă partidului

Pentru copilăria noastră fericită, pentru zilele însorite ale vieții noastre de azi, pentru bucuria din ochii părinților, pentru prezentul nostru, dar mai ales pentru măreția

zilelor de mîine, partid iubit, îți mulțumim!

Cu inima caldă și dorința fierbinte de a deveni cetățeni de nădejde ai patriei ce se înaltă liberă spre soarele socialismului, copiii se străduiesc cu toate forțele să răsplătească cu învățătura lor, cu disciplina, cu fiecare succes al lor, grija ta părintească, partid iubit. În aceste zile de început de primăvară, gîndurile tuturor copiilor se îndreaptă cu dragoste și recunoștință spre partidul nostru care conduce, cu mînă sigură, întregul nostru popor spre o viață din ce în ce mai luminoasă, mai veselă, mai fericită. În pragul marii sărbători copiii patriei noastre închină celei de-a 40-a aniversări a partidului cele mai frumoase adunări, cele mai frumoase șezători, rezultatele lor cele mai frumoase în munca pe minunatele șantiere ale învățăturii.

★

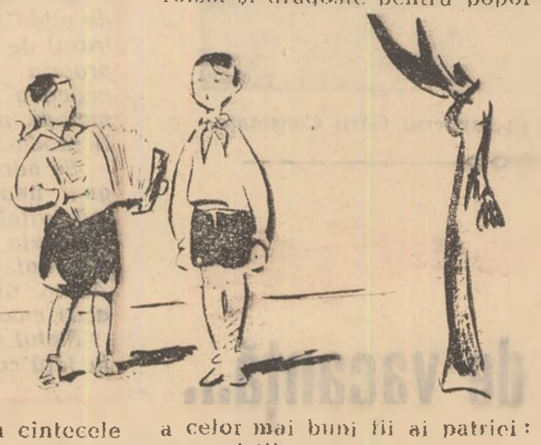
Sîrbu Virginia din clasa a VI-a B, Școala „Dr. Petru Groza" din Deva, a deschis cartea de muzică, a răsfoit cîteva partituri cu cîntece despre partid, pe care a început să le descifreze.

„Porniți înainte tovarăși,
Cu sufletu-n lupte-oțelit..."

Mărturii emoționante, file din istoria luptei partidului nostru. Și, strofă cu strofă, cuvintele pătrund în inima ei. „Îi voi învăța și pe colegii mei". A doua zi, zis și făcut. Cu acordeonul într-o mînă, cu ghiozdanul în cealaltă, a intrat în clasă. Cînd au văzut-o, copiii s-au bucurat, au bătut din palme și-au strigat: „Bravo! Virginia, azi ne cînți, da?".

— Azi *cîntăm!* i-a corectat ea. Am găsit aici — și le arătă teancul de partituri — cîteva cîntece pe care zic să le învățăm împreună. Eu vă voi acompania...

— Iar eu cînt solo — sare de la locul ei o fetiță cu păr castaniu și ochi albaștri. E Ana Dubleș; a învățat cîntecul „Părinte drag, partid iubit" și acum vrea să-l cînte. Propunerile curg ca o cascadă. Fiecare are cîte o idee.

Miheț Eugenia, președinta detașamentului, a găsit: vor învăța cîntece și poezii închinate partidului, apoi vor face o șezătoare cu cîntecele și poeziile care vorbesc despre partid, despre lupta sa pentru fericirea poporului. Și detașamentul a hotărît — vor începe repetițiile chiar de azi: la școală, la Virginia acasă, în sala de festivități...

„Cu cinste purtăm azi
roșia cravată
În patria pe veci eliberată.
Noi, partidului părinte,
Pentru roșia cravată,
Din inimi mulțumim
fierbinte..."

Glasurile copiilor răsună în sală ca un legămînt, ca un gînd de recunoștință. Ana Dubleș, așa cum a promis, cîntă.

„...Frații noștri utemiștii
Și părinții comuniștii
Cu grijă calea dreaptă
ne-o arată..."

Versuri înflăcărate despre lupta partidului, spuse din inimă... Rînd pe rînd, se aud în sală glasurile pionierilor. Mihet Eugenia recită o poezie, care evocă lupta comuniștilor la Doftana în anii grei de odinioară. Vasiu Rodica ne duce cu gîndul în zilele înfrigurate ale lui februarie 1933.

Și pare că fiecare poezie, fiecare cîntec înseamnă încă o filă de istorie zbuciumată, plină de jertfe, de pildă de eroism și dragoste pentru popor a celor mai buni fii ai patriei: comuniștii.

„Să fii partidului oștean,
Gata mereu în gînd și
faptă...".

...Să nu uiți niciodată pe acei care s-au jertfit pentru ca noi toți să trăim astăzi o viață liberă și fericită.

OANA MAGDU

O familie unita

Era dis-de-dimineață. Eugenia se trezise prima și, gînditoare, aruncă o privire pe fereastră. Pomii din fața ferestrelor dormitorului își mișcau agale crengile. Și tot privindu-le, așa, deodată, apărură primii muguri, apoi frunzele... Înverzi întreg crîngul! Eugenia se văzu în prima zi cînd a venit aici. Casa i s-a părut un palat din basme. Fetele, viitoarele colege, au condus-o prin clasele mari și luminoase, prin laboratoare, sala de mese. Apoi, a văzut clubul. Tocmai era o piesă la televizor. După aceea, biblioteca. Ce de cărți! Nici nu-i mai venea să plece de aici. Sunetele vesele ale unei hore au surprins-o, așa că, sfioasă, a întrebat de unde vin.

— Să mergem, i-au răspuns fetele. Aici e sala de repetiții. Orchestra învață cîntece noi.

Orice instrument ți-ar fi dorit inima era aici, la îndemîna oricui. Numai să înveți. Cît a trecut de atunci?...

Surîzînd amintirilor, Eugenia se îndreptă spre spălător. Lăsă să curgă apă rece, rece. Parcă se simți mai înviorată. Astăzi ar fi vrut să fie cea mai frumoasă zi, împlinea doar 14 ani.

— Ce-i asta? Cine mi-a făcut patul? se miră ea, cînd se reîntoarse în dormitor. Nici un răspuns. În jur nu mai era nimeni. Ridică din umeri și se îndreptă spre sufragerie. Intrînd în sala spațioasă, modern amenajată, o întîmpină explozia de urale a fetelor. Îi făcură loc în capul mesei. Ce-o fi cu ele? Poate... Lîngă ea au început să apară pungi cu bomboane, cărți cu coperți multicolore, o mulțime de daruri!

— Vă mulțu...

— Mulți ani trăiască, mulți ani trăiască! începură cu toatele să cînte, bătînd din palme.

— Vă mulțumesc, fetelor. Nu trebuia...

În ziua aceea, Eugenia a mai avut și alte surprize. Iar seara s-a încheiat cu flori, cu cîntece și veselie.

De altfel, aceasta este o tradiție la Casa de copii școlari „Olga Bancic" din Buzău. Tot astfel au fost sărbătorite și zilele de naștere ale lui Sandu Ioana, Moraru Constanța, Anghel Gheorghița și ale altor fete. Condițiile minunate pe care le au aici, colectivul lor unit și puternic le fac viața plină de bucurii. Aici totul e vesel, familiar, mărturisind nesfîrșita și calda grijă a partidului și pentru acești viitori cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

C. G.

Cu viitorii pionieri...

O zi obișnuită de primăvară. Razele calde ale soarelui pătrund cu putere prin fereastră și luminează chipurile atente ale copiilor. Tovarășa învățătoare explică lecția. Tatiana, în banca ei, încearcă să fie atentă dar nu poate. Nerăbdarea și emoția îi frămîntă gîndurile, îi încălzește inima, așa cum aceste raze de soare încălzesc totul împrejur; așa cum aceste raze de soare fac și mai vesele chipurile copiilor și al tovarășei învățătoare. Parcă toată lumina s-a revărsat asupra lor.

Inima îi bate puternic pentru că astăzi... A aflat o veste mare. Primirea ei în organizația de pionieri coincide cu marele eveniment al aniversării partidului. Iar promoția din care va face parte se va numi „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia".

Ce trebuie să facă Tatiana, pentru a dovedi că, într-adevăr e demnă de această mare cinste?

Va trebui să învețe și mai bine. Mai bine decît a învățat pînă acum. Va trebui să fie și mai politicoasă, mai disciplinată, să-și ajute și mai mult colegii.

De ani de zile, în țara noastră, cei mai buni școlari, devin purtători ai cravatelor roșii. Și pentru fiecare copil ziua primirii cravatei roșii a fost o sărbătoare.

La colțul pionierilor s-au adunat mulți copii. A venit și Crăciun Tatiana din clasa a III-a B, și Mesaroș Elena, și Covaci Adriana și mulți alți copii, viitori pionieri. Au venit și mulți prieteni mai mari — pionieri. Bulzan Elena, președinta unității, le povestește, iar școlarii ascultă cu drag.

Clipe de neuitat!... De curînd, în detașamentul clasei a III-a D de la Școala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza" din București au fost primiți noi pionieri.

Pionierii le arată școlarilor drapelul unității, goarna, toba...

Momentele sînt emoționante. Elena le prezintă drapelul, și în cuvinte calde le povestește despre lupta clasei muncitoare, despre sîngele vărsat de comuniștii eroi în lupta împotriva exploatării. Alți pionieri vorbesc despre tobă și goarnă, despre semnificația lor.

Tot Elena le povestește despre angajamentul solemn pe care-l vor rosti în momentul primirii cravatei într-una din zilele dintre 1—8 mai, anul acesta.

Malița Elena vrea să înceapă de pe acum să-și scrie angajamentul și o roagă pe Bulzan Elena s-o ajute. Vrea să-l scrie frumos, așa cum nu l-a mai scris nimeni niciodată.

Discuția se încheie, dar școlarii nu pleacă. Ar vrea s-o mai asculte pe Elena, care le-a povestit atît de frumos despre promoția care se va numi „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia". Ei au fericirea de a face parte din această promoție. Și pentru ziua luminoasă de mai, ei, viitorii pionieri, vor învăța, vor munci în așa fel, încît vor dovedi că sînt demni de această mare cinste.

E. ROȘCA
Școala medie nr. 2, Oradea

O DORINȚĂ FIERBINTE

Mai întîi au fost la secția de turnătorie, apoi la lăcătușărie, la cazangerie. Peste tot, muncitorii i-au primit bucuroși, le-au arătat condițiile noi în care lucrează ei astăzi, le-au vorbit despre importanța creșterii producției. Totul în jur era interesant: și vagoanele, și vagoanele-cisternă, și locomotivele...

— Veniți aici! Uitați-vă...

Cocoțat pe o locomotivă stătea utemistul Munteanu Constantin, cu care nu de mult se întîlniseră la Casa pionierilor.

— Ați venit să vedeți cum lucrăm?

Și, dintr-o săritură, fu lîngă pionieri. Le arătă secția cazangerie „cu amănuntul", le vorbi despre cît de mult îl ajută pe el și pe alți utemiști cele învățate la cursul seral.

— Acum termin clasa a XI-a, spuse el, dar nu mă opresc aici. Să vă fac cunoștință, utemistul Gheorghiu Mihai. Și el învață la seral.

In ziua aceea, pionierii detașamentului clasei a VII-a B de la Școala medie nr. 2 din Iași au cunoscut la locul de muncă mulți utemiști fruntași, membri ai brigăzii de tineret. I-au văzut cum lucrează cu entuziasm, s-au interesat de activitatea lor. De altfel, despre felul în care trebuie să fie un utemist, ei se interesează de mult timp. Pe utemiștii din școala lor îi cunosc bine. De cîte ori n-au vrut să învețe la fel de bine ca Andone Artemiza, din-tr-a XI-a B, să fie stimați și respectați de colegi asemenea lui Corduneanu Monica. Cînd utemiștii Mîță Ionel și Ianculovici Sorel au instalat soneria electrică în școală, sau cînd au făcut un transformator pentru luminat pomul de iarnă, toată lumea i-a lăudat. Și orice pionier ar fi vrut să fie în locul lor.

Cei dintr-a VII-a B mai tot timpul sînt în jurul utemiștilor.

— Nu-i așa că pentru a deveni utemist trebuie să înveți foarte bine?

— Cînd începem studierea statutului ?

Instructoarea de detașament nu mai pridideşte cu răspunsurile. Activitatea lor a fost astfel organizată încît să cunoască ce este U.T.M., în ce constă îndatoririle, drepturile utemiștilor, să cunoască aspecte din trecutul de luptă al U.T.C., iar notele mici... Notele mici să dispară din catalog! Rogobete Gabriela, Lungu Elena, Șuiu Rodica, Chirilă Elena așteaptă cu nerăbdare ziua cînd își vor putea îndeplini cea mai fierbinte dorință: aceea de a deveni utemiste. Și pentru aceasta se pregătesc mereu.

GETA COSTIN

La Școala de 7 ani nr. 81 din Capitală, viitorii utemiști, ajutați de instructoarea superioară, studiază Statutul U.T.M.

Am încheiat TRIMESTRUL

Așadar, încă un popas: ultimul, înainte de asaltul hotărîtor... De aici se văd săgețile indicatoare spre viitorul imediat: trimestrul III, recapitularea, încheierea mediilor anuale, examenele, iar dacă te înalți bine în vîrful picioarelor — și ultima indicație, vacanța mare. Dar, deocamdată, poposind în poenița vacanței... mici, copiii se uită înapoi și văd tot peisajul lăsat în vale. A fost ușor drumul pînă aici? Desigur, n-a fost o plimbare, își spun cei mai mulți și, ca niște turiști ajunși la cabană, se odihnesc, își pun cîte un plasture pe micile zgîrieturi, apoi, încordîndu-și voința, hotărăsc: curînd, spre culme! Au acum din plin experiența trebuincioasă. Ei știu o mulțime de lucruri... Sînt școlari căliți.

Ce știu, de fapt?

Ingăduiți-mi ca în scurtul instantaneu de față să folosesc cîteva clipe din răgazul unui școlar. Il cheamă, ca și pe mulți alții, Ionescu și e ca mulți alții, în clasa a V-a...

— Ce știi pentru trimestrul următor?

— Știu, răspunde băiatul, privindu-și carnetul de note, că el începe în prima zi după vacanță. Cu alte cuvinte, că vacanța nu se prelungește într-un fel de semi-vacanță nici măcar o zi. Aceasta este explicația mediei 7 la romînă... M-am întors din vacanța de iarnă cu gustul de a zăbovi prea mult pe derdeluș... Mai știu că atunci cînd îmi învăț lecțiile nu trebuie să mă intereseze ce și cîte note am în catalog. Vedeți acest 5 care vine după doi de 9? Imi închipuiam că am destule note și n-o să mă mai întrebe la istorie. Media este 8 dar conține și această învățătură.

Priviți, pe pagina următoare, o notă frumoasă. Ea a fost obținută... la 5 km de școală, într-o excursie la gospodăria agricolă colectivă. E nota la matematică. Niciodată n-am socotit cu mai multă pasiune decît la întoarcere cum se contopesc mai multe trapeze mici într-un singur mare patrulater... Media e 9... O învățătură prețioasă.

Nota cealaltă reprezintă o absență a mea de la un meci de fotbal în care s-au marcat 17 goluri. O absență perfect motivată, orice ar zice Jerdea, portarul al cărei fundaș eram. Am fost atunci la Muzeul de istorie al orașului București. Și o să mă mai duc și la alte muzee, orice ar zice Jerdea. Mă îndeamnă, printre altele, chiar nota la istorie.

Nota aceasta, mai mică, e la botanică. Am cel mai frumos ierbar din clasă... dar nu e făcut de mine. L-am cumpărat. Eu am dat un clasor cu timbre, am schimbat eticheta și cu aceasta am crezut că totul este în regulă. O să-mi îndrept nota chiar în vacanța aceasta: o să-mi fac singur ierbarul.

— Am învățat și multe alte lucruri pentru trimestrul III, continuă Ionescu. Și nu toate învățăturile sînt cuprinse în note, deocamdată. Nici măcar în nota la purtare. De pildă, despre disciplină, despre cinste, prietenie... Toate acestea sînt cuprinse în inima mea și contează pe toate trimestrele viitoare, nu-i așa?

Ionescu are dreptate. Ar merita să-i strîngem mîna, să-l felicităm pentru toate aceste învățături dar... instantaneul nostru s-a terminat. Sîntem în vacanța de primăvară!

MIRCEA SINTIMBREANU

Intîmpinăm aniversarea partidului

Primăvara a scos întîi abur cald pe coama dealului, a jucat vălurele străvezii în razele limpezi ale soarelui, apoi a intrat în comuna Băduleasa cu pasul moale, de iarbă fragedă. Primitori, gospodarii din comună au întîmpinat-o cu ferestre deschise și... garnițe cu var. Tradițional! Numai că, în acest an, primăvara a venit cu mai multă animație. Și la gospodăria colectivă, și în curțile satului se simte în aer o atmosferă sărbătorească.

— Vrem să întîmpinăm aniversarea partidului cu rezultate bune în muncile de primăvară și cu casele primenite...

Preocupările celor mari își găsesc ecou și în rîndurile copiilor. Deci nu-i de mirare nimic în faptul că pionierii de la Școala de 7 ani din comună discutau deunăzi cu însuflețire...

— Mai întîi cu învățătura. Să nu avem în detașament nici un pionier cu note slabe! Să ne ocupăm cu toată grija de pregătirea celor mai buni și merituoși școlari, pentru a fi primiți în rîndurile organizației de pionieri! Ei vor face parte din promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia" — spune Stelică Joița, președintele detașamentului nr. 5. Să invităm la adunare un tovarăș colectivist fruntaș, care să ne vorbească despre gospodăria agricolă colectivă, despre școală, despre dispensar, despre căminul cultural, despre zecile de case noi...

— Nu uitați, intervine Stela, că ne-am luat angajamentul să lucrăm 500 ore de muncă patriotică pentru amenajarea parcului din fața dispensarului! Dar grădina de flori din curtea gospodăriei colective?

— Nu trebuie uitat nici terenul de sport! Anul trecut am plantat frasini în jurul lui. Tovarășul președinte al Sfatului popular ne-a promis că ne mai aduce puieți. Trebuie continuată plantarea, curățate șanțurile, amenajată pista...

— O excursie pe Valea Prahovei!

— O șezătoare pionierească cu tema: „Mulțumim din inimă partidului". Să o ținem în comuna Putineiu. Ați văzut ce frumos a fost festivalul artistic dat la 5 martie?

— Să avem în fiecare curte ronduri de flori.

— Să avem toți pomii văruiți!

— O vizită la gospodăria agricolă de stat...

— Să nu uităm de brigada artistică!

— Liniște! Liniște, vă rog, făcu Negulescu Georgeta. Nu se uită nimic! Așa: Punctul I — învățătura...

— Nici o notă sub 7!

— Să-i ajutăm pe cei slabi!

— Să pregătim examenele!...

Se repeziră, într-un glas, aproape toți.

— Ce-i cu voi, ce tot plănuiți aici, copii? se apropie zîmbind de ei un tovarăș profesor.

— Discutăm despre acțiunile și activitățile pionierești cu care întîmpinăm aniversarea partidului!

..In fundul curții, un grup de pionieri, cu sape și lopeți, trebăluiesc printre rondurile de flori, orînduite în diferite forme geometrice ce se înlănțuie în jurul lotului școlar, ca urzeala unui brîu ce va fi țesut din flori naturale.

Primăvara s-a amestecat printre ei și a zîmbit...

M. CĂLIN

TEMELIA NOII ȘCOLI

Trecătorii se opreau uimiți, se întrebau unii pe alții despre rostul pionierilor în acest loc. Apoi s-au dumirit. Un băiețaș cu gulераș alb și fundă roșie i-a lămurit:

— Ni se face o școală nouă.

— Școală?

— Da, interveni o pionieră. Astăzi începe...

...Se aude sunet de goarne. Incepe adunarea pionierească. În cîteva clipe, lîngă stivele de cărămizi, grămezile de nisip și saci de ciment, s-a și format careul pionieresc. A început adunarea de unitate a Școlii de 7 ani nr. 102 din București. Printre invitații pionierilor erau și tovarășii Ilie Costea, membru în Comitetul raional P.M.R. „Nicolae Bălcescu", tovarășa Elena Alexandrescu, vice-președintă a Sfatului popular raional, tovarășul director, constructori, părinți.

...Pe șoseaua Olteniței, unde în trecut erau doar străzi desfundate, ici, colo cîte o cocioabă și... lanuri de porumb, acum se clădește o școală nouă, o școală mare, care va avea 26 săli de clasă, laboratoare, bibliotecă. In anii noștri de democrație populară, fața cartierului se schimbă. S-a introdus canalizarea, străzile au fost pietruite și asfaltate, circulația cu tramvaiele și autobuzele îmbunătățită. Noi blocuri se ridică pe Văcărești, șoseaua Olteniței, în Pieptănari. Nu departe de aici se construiește magistrala Nord-Est. Viața locuitorilor din acest cartier devine alta, iar la toate acestea se adaugă acum și școala cea nouă.

„Iți mulțumim, partid iubit". Pionierii cîntă voioși și plini de entuziasm. În acest timp, Niță Alexandrina, Boac Constantin, Mihail Constantin, Stoian Ana, Miclăuș Constantin și alți cîțiva pionieri amestecă nisip, ciment. Ei, cei mai buni, au cinstea de a turna astăzi prima șarjă de beton pentru fundația școlii. Apoi, constructorii vor începe să ridice înaltele ziduri ale noului lăcaș de cultură.

O școală nouă... Încă în toamna acestui an, copiii oamenilor muncii din cartier vor învăța în clasele ei. „Trăiască a 40-a aniversare a partidului!" au scris pionierii pe un panou. Tot ceea ce prinde viață sub ochii lor li se întipărește în minte. Partidului, părinte drag, copiii îi mulțumesc prin strădanii la învățătură. Peste ani, își vor arăta și mai deplin devotamentul față de partid: muncind cu hărnicie!

CRISTINA ANDREI

Prin sălile Muzeului de istorie a partidului

PAGINI DIN LUPTA PARTIDULUI

...Păşim iarăşi prin sălile Muzeului. E, acum, o clipă de linişte — pauză între vizitele a două mari grupuri de vizitatori. În zilele acestea, puţine pînă la glorioasa aniversare, oamenii muncii de pretutindeni din ţara noastră vin să viziteze Muzeul de istorie a partidului care adună în sălile sale peste 3.000 de documente, fotografii, obiecte, machete, ziare şi cărţi ce vorbesc despre lupta eroică, neînfricată pe care au dus-o comuniştii.

Mă opresc în faţa unui panou; cifrele înscrise aci sînt zguduitoare. In anii crizei economice mondiale din 1929—1933, cînd întreaga lume capitalistă era zguduită din temelii, exploatatorii din ţara noastră ca şi cei din alte ţări au căutat să iasă din criză pe spinarea celor ce muncesc.

In fabrici şi uzine, muncitorilor li se plăteau salarii de mizerie, erau concediaţi cu miile. Situaţia învăţătorilor, pensionarilor, văduvelor şi invalizilor se înrăutăţea tot mai mult. Absolvenţii şcolilor şi facultăţilor îngroşau rîndurile şomerilor.

La sate, moşierii şi chiaburii tăiau şi spînzurau. Ţăranii săraci şi cei fără pămînt, aduşi în sapă de lemn, se îndatorau la chiaburi şi-şi pierdeau şi bruma de agoniseală.

Partidele burghezo-moşiereşti secătuiau visteria ţării, înglodau ţara în datorii peste hotare, vindeau la mezat bogăţiile ţării.

Partidul Comunist din România, deşi aflat în adîncă ilegalitate, a organizat şi a condus cu hotărîre masele muncitoare la lupta împotriva curbelor de sacrificiu (aşa erau denumite „operaţiile" de reducere a salariilor muncitorilor şi funcţionarilor), împotriva politicii de jaf a guvernanţilor exploatatori. Cuvîntul de luptă al partidului, care a cuprins mase tot mai mari de oameni ai muncii, a dus la organizarea în întreaga ţară a zeci şi zeci de greve. Greviştii luptau cu hotărîre împotriva concedierilor, pentru reducerea numărului orelor de muncă, pentru mărirea salariilor, pentru drepturile lor.

Anii 1929—1933 sînt ani de lupte înverşunate duse împotriva exploatării. Guvernanţii burghezo-moşiereşti nu se dau în lături de la nici un mijloc, oricît de sîngeros ar fi, pentru a înăbuşi lupta oamenilor muncii, pentru a-i urmări şi ucide pe comunişti.

5 august 1929. Minerii din Lupeni intră în grevă. Sute, mii de mineri, cu feţele supte, cu plămînii căptuşiţi de cărbune, cu trupul nehrănit şi vlăguit de muncă încetează lucrul. Ei cer 8 ore de lucru, mărirea salariilor, reprimirea celor concediaţi — o viaţă mai bună. Două companii de grăniceri şi una de jandarmi sînt trimise să-i reprime pe mineri. Prefectul de Hunedoara, călăul Rozvany, este primul ucigaş care-şi descarcă pistolul într-un miner grevist. Pe urmă, a urmat măcelul. Zeci de mineri cad ucişi de gloanţe, peste 100 sînt răniţi...

Luptînd eroic, minerii, conduşi de comunişti, au arătat că clasa muncitoare este în stare să pornească şi mai hotărît la luptă pentru cucerirea drepturilor sale.

An de an apoi, grevele se ţin lanţ. Şi peste tot unde proletariatul luptă pentru o viaţă mai bună, pentru un viitor al său, în frunte sînt comuniştii. Mulţi dintre comunişti cad. Dar steagul roşu, de luptă, e purtat mai departe.

Februarie 1933. Muncitorii ceferişti din întreaga ţară s-au ridicat la luptă. La Cluj, la Iaşi şi Bucureşti, lupta lor se manifestă cu tărie. Gloanţele nu-i sperie. Poliţia, jandarmii, se văd neputincioşi. Se trage în muncitori, se ucide, dar lupta maselor continuă. La Atelierele C.F.R. Griviţa cad eroi asemenea comunistului Dumitru Popa, asemenea utecistului Vasile Roaită... Dar oastea proletară e mare, e puternică. Zeci şi zeci dintre cei mai bunii fii ai ei păşesc în rîndurile partidului. Teroarea? Închisoarea? Moartea? Nimic nu-i face pe comunişti să dea îndărăt.

..Din generaţia tînără, sute de tineri se înrolează sub steagul partidului, în Uniunea Tineretului Comunist. Rezervă de cadre ale partidului comunist, uteciştii, sub conducerea comuniştilor, merg înainte, în focul luptei pentru un viitor mai bun, pentru bunăstarea celor mulţi.

Cuvîntul cald al partidului, cuvîntul de luptă al comuniştilor căleşte voinţa, îndeamnă la luptă şi dă curaj cînd primejdia e mai mare. Cuvîntul partidului luminează calea spre victorie. Şi oastea oamenilor muncii porneşte tot mai năvalnic înainte, pe drumul arătat de partid.

..Drumul care a dus-o la viaţa fericită de astăzi.

Casa din strada Ecoului nr. 29 — Bucureşti, unde s-a tipărit în iulie-septembrie 1932 ziarul „Scînteia", organ al C.C. al P.C.R.

★

Griviţa 1933. Populaţia din Capitală aduce hrană luptătorilor ceferişti (fotocopie).

Mică cronică de la Luduş

O saca pe două roate, cu o canea învechită în spatele butoiului. O saca, şi încă una, se rînduiau în colbul drumului, sub arşiţa soarelui dogoritor, lîngă fîntîna cu cumpănă şi izvoare licărind în adînc.

— Peisaj dintr-un sat dobrogean! Dobrogea de altădată...

Nu, nu-i vorba de această regiune, ci de una situată la celălalt capăt al ţării, la un punct cardinal opus. Şi, lucru ciudat, chiar pe malul unui rîu cu belşug de apă — Mureşul. Apa rîului însă, deşi abundentă, n-avea cum să potolească setea sătenilor din Luduş. Singura fîntînă cu apă potabilă, aflată nu departe de mal, întîmpina şiragul sacalelor uscate...

— Cincizeci de bani găleata!

Atît costau cîţiva litri de apă stoarsă din izvoarele ascunse în întunericul fîntînii de pe mal, pe vremea cînd mai marii Luduşului erau primarul şi jandarmul.

Dar au venit anii puterii populare şi comuna Luduş, ca şi toate satele şi oraşele patriei noastre, s-au ridicat la lumină.

Apoi, într-o dimineaţă, freamătul buldozerelor şi al excavatoarelor gigantice s-a auzit vestind că s-a deschis un mare şantier. Cîte un luduşean cărunţit de ani şi de urgiile trecutului se oprea cu mîna dusă la sprinceană şi se mira, privind cum se înalţă zidurile: „Auzi, în sat, o mare fabrică de zahăr?!"

Fabrica de zahăr de la Luduş, intrată în funcţiune cu o jumătate de an în urmă, a fost construită într-un timp record — în 16 luni! Alături de aceea de la Bucecea, este una dintre cele mai moderne fabrici de zahăr din ţară şi din Europa. Procesul de fabricaţie este în întregime automatizat.

— Omul doar dirijează mecanismele maşinilor complicate, şi sfecla ne dă singurică bogăţia cristalelor de zahăr, ne-a spus Emeric Tarcaş — directorul.

Automatizarea înseamnă şi productivitate mare. Nu-i de mirare, aşadar, că numai în ultimul timp, în cinstea aniversării partidului, harnicii muncitori de aci, în frunte cu comuniştii, au dat peste plan peste 150 vagoane de zahăr! Zahăr de cea mai bună calitate — plin de dulceaţă şi bine cristalizat, curat şi alb ca ninsoarea...

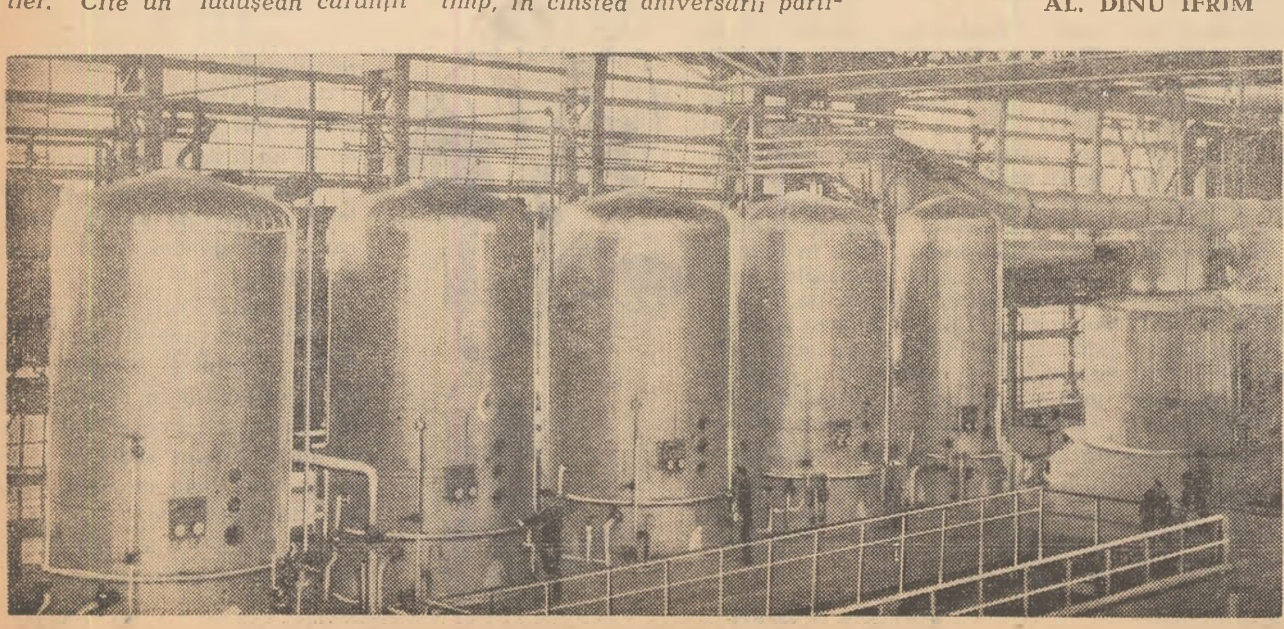
★

Luduşul, satul de altădată cu sacale dobrogene pe drumurile pline de colb, şi-a schimbat cu totul înfăţişarea în zilele noastre. A devenit oraş. Pe malul drept al Mureşului se înalţă noul centru, cu blocuri moderne, vopsite în culori atrăgătoare, cu un frumos cămin cultural, şcoli luminoase, baie publică, magazin cu autodeservire ca în marile oraşe...

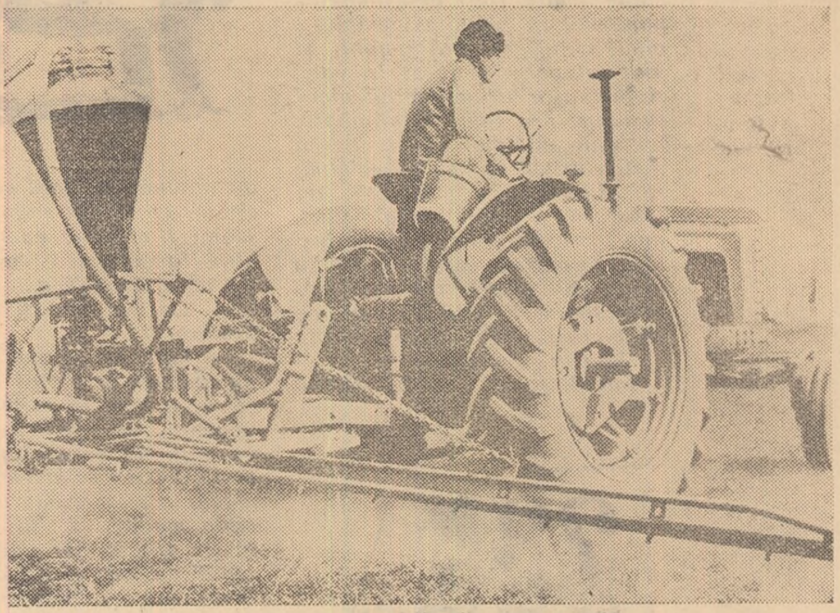
Mi-l închipui pe inimosul luduşean care se mira văzînd cum se înalţă sub ochii lui fabrica, şi blocurile de locuit, şi toate celelalte construcţii la ridicarea cărora a participat cu tot sufletul. Mi-l închipui la el acasă, în lumina becului scînteietor, umplîndu-şi paharul cu apă de la robinetul instalat în noul apartament.

Ce drum uriaş a cunoscut viaţa lui, viaţa Luduşului: de la sacaua scîrţîind în colbul drumului, la o viaţă civilizată, înfloritoare, demnă de epoca noastră socialistă.

AL. DINU IFRIM

Aspect interior din noua fabrică de zahăr de la Luduş

Pe ogoarele înfrăţite ale sătenilor din comuna Urlaţi, maşini agricole moderne asigură bogăţia viitoarelor recolte.

Intr-o dimineaţă, în parc...

De bună seamă că o plimbare într-un parc bine îngrijit este oricînd şi pentru oricine o plimbare plăcută. Toată lumea ştie asta, mai ales tineretul. De aceea, o dată cu mugurii şi primele flori pe ramuri încep să apară în parcuri şi grădini publice... greble şi hîrleţe, mînuite cu voie bună.

Cu hîrleţe şi greble au apărut în Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin" duminică, 26 martie, şi studenţii anului I Prospecţii de la Facultatea de geologie tehnică.

— Băieţi, puţină înviorare — le-a spus vesel studentul Gheorghe Vasilache, secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

Şi cele cîteva ore de înviorare s-au scurs aproape pe nesimţite. Dacă n-ar fi rămas în urmă printre pomii abia înmuguriţi pămîntul desţelenit, negru şi reavăn, s-ar fi putut crede că a fost numai un scurt popas sub razele unei dimineţi însorite, în liziera pădurii. Un popas în care, printre glume şi cîntece, s-au săpat cîteva mii de metri pătraţi. Voia bună a fost generală! Acelaşi elan şi însufleţire la toţi! Totuşi s-au evidenţiat studenţii Alexandru Tătaru, Tudor Dumitrescu, Clara Marinescu, Florian Zamfirescu, Ovidiu Săvoiu, Olga Oşan, Ion Căldăruşa, Marian Mohora.

— Nu trebuie uitaţi nici Peter Elek, nici Buşan Titu — aminteşte studentul Zahiu Nicolae — ori de cîte ori am ieşit la muncă patriotică, aceştia au fost printre primii.

— De altfel, intervine Vasilache, sînt evidenţiaţi aproape toţi. Astăzi unii, data trecută alţii şi — adaugă zîmbind — se vor ivi prilejuri şi pentru ceilalţi. Noi, întîmpinăm aniversarea partidului prin succese la învăţătură! Dar mai aducem şi un modest aport la acţiunile de folos obştesc.

Uneltele s-au strîns şi s-au predat. Studenţii din anul I Prospecţii, de la Facultatea de geologie tehnică, în grupuri, au continuat înviorarea plimbîndu-se prin parc. Se apropie sesiunea de vară, sălile de bibliotecă sînt din ce în ce mai pline. O scurtă înviorare cu primăvara prin parcuri e nu numai bine venită, dar şi necesară.

C. MARIN

Cîntec de tractoare...

Gheorghiță repara de zor gardul grădiniței de flori, cînd, de după poartă, îl zări pe Sandu, prietenul lui; înălțîndu-se pe vîrfurile picioarelor, îi țot face semne. Se repede apoi și alături, la Nicu. Fluieră semnalul știut... Și-ndată, pe stradă, s-a adunat un grup de copii. „Ce e, ce e?" îl întreabă ei nerăbdători pe Gheorghiță. „Haideți cu mine, le spune acesta, îndreptîndu-se spre S.M.T. Priviți!"

— „Fabrica de tractoare „Ernst Thälmann" citi Nicu. Strașnice tractoare! mai zise el plin de uimire.

Copiii înconjurară noile tractoare, sosite de curînd, cercetîndu-le cu atenție. Nici nu îndrăzneau să le atingă, atît de noi și strălucitoare erau. „Dar unde o fi maneta?" zise deodată Sandu. Se uitară curioși în dreapta, în stînga, dar n-o descoperiră. În schimb numărară cele cinci semnalizatoare roșii și galbene, cele două faruri de toată frumusețea, admirară scaunul îmbrăcat în vinilin, volanul negru, strălucitor. „Ce mai, să tot ari cu asemenea tractoare! Să le asculți cîntecul avîntat! Dar cum merg? De unde se dă drumul?" zise unul.

Atenți cu toții la tractoare, copiii nu observaseră că de ei se apropiaseră cîțiva tractoriști, care discutau cu un muncitor venit chiar de la fabrică, de la Brașov. „Ei, băieți, zise acesta, care-i nedumerirea?" „Mai întîi cum pornește, cum merge?..." îndrăzni Sandu. „Simplu, apeși pe buton și pleacă. Are pornire electrică", veni răspunsul. Curiozitatea copiilor crescu și mai mult. Privirile lor ar fi vrut parcă să străpungă aripile roșii ale tractorului, să vadă ce e înăuntru. Dar muncitorul începu cu vorbă domoală:

— O să veniți poate în vacanță să vedeți și fabrica noastră de tractoare. Este mare, cu hale spațioase și secții multe, cu muncitori harnici. Sînt sigur că încă de la secția de turnare, unde lingourile de fontă sînt introduse în cuptoare electrice, și de unde metalul lichid curge în forme dînd naștere pieselor care trec apoi pe la strunguri și freze, pe la mașinile de găurit și rectificat, și pînă la secția unde toate piesele se asamblează, totul o să vă atragă. Știți voi cîte piese are numai motorul? Și cîte legături electrice! Nu-i de loc simplu. Sute de piese pentru motoarele tractoarelor fac tinerii din brigada utemistului Ilie Bobeanu și nici un rebut! Ba și economii de zeci de mii de lei. Și cîți alții nu sînt ca ei? S-au luat cu toții la întrecere, să dea lucru de cea mai bună calitate. Și, vedeți...

Copiii ascultă cu atenție. Își dau seama că, acolo, în uzină, muncitorii se străduiesc să fabrice cele mai bune piese, cele mai bune tractoare. Și privirile lor parcă trec dincolo de capota motorului, pătrund înăuntru și înțeleg mai bine totul...

Cît ar vrea să lucreze și ei în fabrica de tractoare!...

ELENA TOFAN

...RUM LUMINOS

...Interviul nostru ~

— Sînt multe familii în ...lectivă? Așa a început ...scuția noastră cu Ion ...anciu, președintele gospodăriei agricole colective ...n Baba-Ana, regiunea Plo...ști.

— Tot satul, veni răspun...l. Sîntem o gospodărie ...are și... bogată! Partidul ...-a învățat cum să ne fa...m viața îmbelșugată. Am ...uncit laolaltă și am ajuns ...lionari. In anii aceștia, ...ulte s-au schimbat în sa...l nostru. 200 de case noi ...u clădit numai în ... a...eme.

— Dar pentru copii, ce ...alizări ați avut în vedere?

— Ne-am gîndit și la ei, ...rește. Au acum școală ...ă, frumoasă, iar la căminul cultural, pe care-l con...ruim, și care va fi asemenea unui club, cu mai mul... încăperi, cu sală de cinematograf, de sport, televi...r, o să-i invităm adesea pe pionierii noștri. De ...tfel, ei au și pregătit un ...ogram artistic pentru inau...urare. Dar de cîte lucruri ...umoase nu se poate vorbi! ...ecul electric strălucește în ...ate casele, iar aparatele ...e radio sînt un lucru foar... obișnuit. Aragaze avem ...roape 400. Oamenii și-au ...umpărat biciclete, motoci...ete, mobilă nouă...

— Asta înseamnă că ați ...vut roade bogate anul tre...ut...

— De bună seamă. La ...îu am scos și 2.500 kg. la ...ectar, iar valoarea zilei-...uncă am ridicat-o la 45 de ...i. Ni-s casele îndestulate ...u de toate: zahăr, ulei, ...n, legume. Harnici, colec...tiviștii din satul nostru!

— Dar anul acesta...

— Anul acesta vrem să ...uncim și mai bine. A...um, încă din primăvară, ...e dăm silința ca, în...cepînd cu însămînțările, ...tul să fie făcut cît ...ai bine. Doar se apropie o ...ărbătoare mare a poporului ...ostru — a 40-a aniversare ... partidului. In cinstea a...cestei sărbători, fiecare co...lectivist muncește mai bine. Anul acesta sectorul zoo...tehnic ni s-a mărit, trebuie ... mai facem noi construc...ți pentru animale. Se vor ...ridica noi case. Vom pie...trui toate drumurile... Mun...cind laolaltă, cu însuflețire, ...vom face ca viața colecti...viștilor din comuna Baba ...Ana să fie tot mai bogată...

AL. MIHU

GRĂDINARII

Era pe la ora prînzului cînd am ajuns în orășelul din cîmpia Bărăganului — Urziceni. Pînă aci, de pe șoseaua București—Buzău, ni se înfățișase o priveliște minunată. Peste tot, oameni muncind cu însuflețire, tractoare brăzdînd ogoarele înfrățite. Sîntem în toiul muncilor de primăvară. Peste tot se dă lupta pentru terminarea la timp și de bună calitate a lucrărilor. Și iată că în toiul acestor munci, la o margine a Urzicenilor îi aflăm pe grădinarii gospodăriei agricole de stat de aci. Să poposim puțin. Ne întîmpină un om voinic și roșcovan, cu mișcări iuți, de parcă nici n-ar avea peste 60 de ani, dintre care vreo 45 i-a făcut la muncile de grădinărit. Este tovarășul Nicolae Ghețov, grădinarul gospodăriei. Lucrează de 10 ani aci și cunoaște multe din ale grădinăritului. Intrînd în vorbă cu tovarășul Ghețov, am aflat că anul trecut gospodăria a livrat statului peste 180 tone de roșii, 24 tone de ardei, 230 tone de varză. Toate acestea au fost recoltate doar de pe 19 ha.

— Anul acesta însă, ne spune tovarășul Ghețov, suprafața grădinii s-a mărit cu multe hectare. Avem peste 160! Dar pentru ca să scoatem recolte bogate, muncile la noi au început chiar de la începutul anului, din ianuarie. Grădinăritul, e, într-adevăr, o treabă minuțioasă, cere multă răbdare. Salata, de pildă, trebuie semănată în răsadnițe calde, apoi, cînd ajunge la maturitate, trebuie repicată, adică răsădită la locul definitiv, în alte sere mai mari. Aceleași operații se fac și la răsadurile de varză, roșii, ardei, morcovi și altele. Numai că acestea cînd ajung la maturitate se răsădesc pe întinsul sutelor de hectare planificate anul acesta.

Buni organizatori și buni cunoscători ai grădinăritului, oamenii din brigadă știu ce au de făcut cu multe zile înainte. Cînd mergi în mijlocul grădinarilor îi vezi muncind cu multă rîvnă, organizat. Unii lucrează la amenajarea noilor sere pentru răsadurile tîrzii, alții răspîndesc îngrășămintele pe brazdele proaspăt săpate. Grădinarii de la G.A.S.— Urziceni muncesc de pe acum, cu entuziasm, ca de pe cele 163 de hectare care se află împrejurul apelor iazului Ciocîrlia să scoată sute și sute tone de legume!

Legume multe și frumoase pentru populația orașelor și satelor patriei.

GRIGORE MUȘAT

Aici a lucrat Filimon Sîrbu! Pionierii detașamentului clasei a VI-a A, de la Școala medie nr. 2 din Constanța, în vizită la șantierul naval-maritim Constanța, unde se află expus strungul la care a lucrat Filimon Sîrbu.

U. R. S. S. 25. III 1961:

A fost lansată și s-a reîntors pe Pămînt a 5-a navă cosmică

● Greutatea: 4.695 kg. ● Cîinele „Zviozdocika" a suportat cu bine experiența. ● La bord se aflau sisteme de telemetrie și televiziune, aparataj radiotehnic și de radio-comunicații ● Nava-satelit a aterizat, la comandă, în regiunea stabilită. ● Au fost obținute noi date științifice valoroase.

În conformitate cu planul lucrărilor pentru cercetarea spațiului cosmic, la 25 martie 1961 în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită în jurul Pămîntului cea de-a 5-a navă cosmică.

Țelul principal al acestei lansări este perfecționarea continuă a construcției navei-satelit și a aparatelor instalate pe această navă, menite să asigure desfășurarea proceselor vitale ale omului în timpul zborului său în spațiul cosmic și al întoarcerii sale pe Pămînt.

Nava-satelit s-a deplasat pe o orbită apropiată de cea stabilită prin calcul: perioada de revoluție a fost de 88,42 minute, înălțimea perigeului de 178,1 km., înălțimea apogeului de 247 km de la suprafața Pămîntului, iar înclinația orbitei față de planul ecuatorului este de 64 grade 54'.

Greutatea navei satelit este de 4.695 kg (în afară de greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare).

Pe nava-satelit a fost instalată o cabină cu un animal de experiență — cîinele „Zviozdocika" — și cu alte organisme vii, sisteme telemetric și de televiziune, aparataj radiotehnic pentru măsurători asupra traiectoriei și aparataj de radio comunicații.

Aparatura de bord a navei a funcționat normal în timpul zborului.

După îndeplinirea programului de cercetări prevăzut, în urma unei comenzi, nava-satelit a coborît în aceeași zi cu succes de pe orbita în jurul Pămîntului și a aterizat în regiunea stabilită.

Cercetarea preliminară a navei aterizate a demonstrat că starea animalului de experiență este normală.

În urma lansării celei de-a 5 nave-satelit sovietice și a întoarcerii cu succes a acesteia de pe orbită, au fost obținute un mare număr de date valoroase atît despre funcționarea navei și a aparatelor de pe navă, cît și despre influența condițiilor de zbor asupra organismelor vii.

În prezent aceste date sînt studiate și prelucrate. Organismele vii, care s-au aflat în navă, sînt puse sub observație.

Atlasul pionierului:

Mozambic

Mozambicul, țară situată în partea de sud-est a continentului negru, a fost înrobit de portughezi încă din anul 1498, cînd la țărm a apărut expediția lui Vasco de Gama.

Pămînturile acestei țări, udate de marele fluviu Zambezi, se întind pe o suprafață de 783.000 km. p., adică pe o suprafață mai mare decît cea a Portugaliei, Angliei, Belgiei, Olandei, Danemarcei, Islandei, Greciei și Luxemburgului luate la un loc!

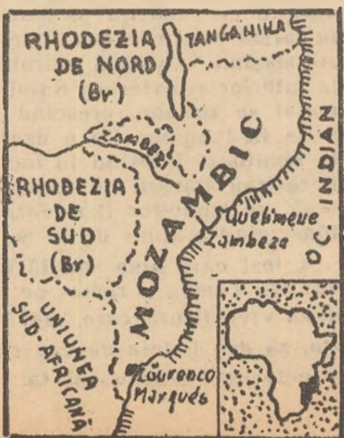
Ce i-a făcut pe imperialiștii portughezi să țină în ghearele lor colonialiste acest teritoriu vast, pe care locuiesc circa 6.000.000 de oameni? Bogățiile minerale — aurul și, îndeosebi, minereul de uraniu. Apoi întinsele păduri de esență superioară, cîmpiile cu plantații de trestie de zahăr, cafea, cacao, cocotieri și arahide.

Deși posedă bogate resurse naturale, Mozambicul a rămas o țară agrară înapoiată. Colonialiștii portughezi supun populația indigenă unei crunte exploatări; pe întinsul plantațiilor sau în adîncul minelor, mozambicanii sînt siliți la muncă forțată. Mai mult, sute de mii de negri sînt trimiși anual, ca niște sclavi, la muncă forțată în Uniunea Sud-Africană, Rhodesia și Nyassaland, lucru pentru care guvernul portughez încasează sume enorme.

Exploatarea crîncenă, silniciile de tot felul, lipsa de orice asistență medicală, foametea, bolile au făcut ca aici mortalitatea să fie foarte mare. Deosebit de ridicată este mortalitatea infantilă — mulți dintre copiii nou născuți mor încă din primele zile.

Dintre copiii africani sînt școlarizați doar 4 la sută. În Mozambic sînt aplicate cele mai aspre pedepse ca bătaia, cătușele, deportarea pe „insulele morții" — San Thomé și Principe.

Această situație tragică a făcut ca ura poporului să se reverse ca un fluviu. Răscoalele se țin lanț, întețindu-se pe zi ce trece. De curînd, a luat chiar ființă un comitet de eliberare națională, mobilizînd poporul la luptă. Și fără îndoială că nu-i departe ziua cînd și deasupra Mozambicului va flutura steagul eliberării de sub jugul colonial.

VICTOR HULUBAȘ
DE VORBĂ CU CITITORII

Bună ziua, copii. Iată-ne din nou împreună. Prieteni, da! Și, pentru că discuția între prieteni începe dintr-odată, fără „introducere", voi intra în subiect, cum se spune. Azi, voi încerca să răspund multora dintre cititorii mei... A, vă uitați să vedeți cît spațiu mi-a dat secretarul de redacție pentru a sta de vorbă cu voi?! Da, e cam micuț spațiul. In schimb, răspunzînd unui cititor la întrebarea sau scrisoarea trimisă, precis că vor primi răspuns la întrebările lor și mulți alți cititori... Pentru că, oricum, sînteți cu toții colegi, fie că învățați la Petroșeni, la Reșița sau la Cluj, fie că învățați la Segarcea sau Huși.

Așadar, să începem...

Zilele trecute, am discutat despre prietenia între fete și băieți. Și, în legătură cu această discuție, poștașul îmi aduce zilnic sumedenie de scrisori. Și de la băieți, și de la fete, și de la... vîrstnici. Da, da — și de la vîrstnici! Iată, de pildă, ce-mi scrie tovarășul profesor **Constantin Ursulescu**, din Vînători:

„...Eram de 11 ani cînd am intrat în Școala normală. (Așa se numeau, acum 35 de ani, școlile din care ieșeai învățător — C.U.). O duceam destul de greu: cărțile erau scumpe, taxele mari, părinții — săraci. O duceam greu ca și mulți alți copii de oameni săraci. O ducea greu și Ioana Rotaru, care venise și ea la Școala normală. Eram dintr-un sat — din Potlogi — și, deși în școala primară nu eram decît simpli colegi, la oraș, greutățile de tot felul ne-au unit într-o prietenie strînsă.

„Acum, Ioana e învățătoare în Poenarii Vechi, iar eu — învățător în Vînători. Ne despart distanțe de sute de kilometri, prietenia noastră însă, e tot atît de strînsă ca și acum 35 de ani..."

Și mai departe:

„...Dacă pe noi doi, copii — pe mine și pe Ioana — ne-au unit într-o prietenie strînsă necazurile, copilăria umbrită de griji... de ce pe voi, scăpați de amărăciunile vieții, școlari fără grija plății taxelor sau a manualelor, nu v-ar uni o prietenie și mai mare, și mai frumoasă decît cea dintre mine și Ioana?

Prietenia, copii, e un lucru minunat. **Mi-nu-nat!**"

Ei, ce spuneți — vă place scrisoarea tovarășului profesor Ursulescu? Și mie mi-a plăcut. Nu mi-a plăcut însă, atitudinea pionierei **Fodor Magdalena**, din Petroșeni. Cu puțină vreme în urmă, Magdalena a primit de la detașament sarcina să-l ajute la învățătură pe colegul ei, Munteanu Petre. Ce obiecțiune credeți că a avut Magdalena? Ea a spus: „Nu vreau... Nu sînt de acord să ajut un... băiat!" Simplu. Ca și cum ar fi spus: „Nu vreau să ajut un leu"... Sau un tigru, sau... Ce spuneți de-un asemenea răspuns? Ei bine, după părerea mea, detașamentul Magdalenei a procedat așa cum trebuia: **a obligat-o pe Magdalena**. Rezultatul? (Bineînțeles, un rezultat după un ajutor de mai multe săptămîni!) Munteanu, colegul Magdalenei, s-a... îndreptat! Și nici Magdalena nu mai e așa de... scorțoasă cu băieții!

...Așa cum sînt, de pildă, fetele din clasa a VII-a B, de la Școala medie „Tudor Vladimirescu" din București. Știți cum au procedat ele, cînd a fost vorba ca în fiecare bancă să stea un băiat și o fată? Ei bine, dacă băieții dintr-a VII-a B n-ar fi avut fiecare la el cîte un colac de salvare, s-ar fi înecat cu toții în oceanul de lacrimi vărsat de fete. Iată, așa o nenorocire era să se întîmple!.. După aceasta, una dintre fete mi-a scris că **„e imposibil să te înțelegi cu un băiat din clasa noastră"**, că **„nu veți găsi niciodată în programul artistic dat de fete măcar un singur băiat"**. Și, în încheiere, mă

întreabă: **„Ce să facem, tovarășe instructor? Ce să facem?..**

Eu — nu știu. Dar vă rog pe voi, prieteni, poate voi știți; scrieți-le și fetelor dintr-a VII-a B, de la Școala medie „Tudor Vladimirescu" din București.

Pionierul **Incicău Simion II** din Sepreuș-Criș, lăudîndu-se pe bună dreptate cu prietenia dintre fetele și băieții din clasa lui, scrie: „Pionierii și pionierele clasei noastre (clasa a IV-a) sînt într-o strînsă prietenie. Venind la noi, nicicînd nu vei auzi pe un băiat bîrfindu-le pe fete, sau invers. Ei se ajută și, împreună, învață tot mai bine".

Bravo, Simion! Bravo clasei

voastre, căreia te rog să-i transmiți felicitările mele.

Lui **Gîrbovan Elena**, Țăndărei-Sat, raionul Fetești, nu-i pot spune **„de ce e indisciplinat Mihoc Gheorghe"**. Dar în nici un caz Mihoc nu trebuia tras de urechi, chiar dacă **„detașamentul e fruntaș"**, iar Mihoc i-a **„pătat onoarea"**. Voi trebuia și trebuie să-l faceți pe Mihoc să se simtă și el un membru al detașamentului. **Dar lucrul acesta se face apropiindu-vi-l pe Mihoc**, și nu trăgîndu-l de urechi...

★

Bineînțeles, ar mai fi scrisori de răspuns. Acestora însă, li se va răspunde prin poștă.

Vă rog numai, iubiți cititori, scrieți-mi clar despre ceea ce vreți să-mi comunicați. Mai clar și mai... scurt.

Și acum, în așteptarea unei noi întîlniri,

Vă dorește VACANȚĂ PLĂCUTĂ

VICTOR HULUBAȘ,
instructor de pionieri

P.S. Nu uitați ca pe agenda în care veți trece adresele celor cărora le veți scrie în vacanță, să notați și adresa mea!

Visurile noastre dragi...

Împreună cu tovarășa profesoară de limba romînă Cleopatra Nagy, care este de mulți ani la Școala de 7 ani nr. 1 din Hunedoara, răsfoim cataloage din anii 1950—1956. Despre cei mai mulți dintre foștii elevi tovarășa profesoară ține minte multe lucruri.

— Ladislau Budai a terminat școala noastră în 1952 și lucrează în secția electrotehnică a combinatului. Fotografia lui la panoul fruntașilor este o mîndrie și pentru școala noastră.

Și pe aceștia mi-i amintesc: tatăl lui Valer Păcurar este oțelar și Valer n-avea alt necaz decît acela că nu creștea mai repede să se facă și el oțelar, să stăpînească și să mînuiască minunăția aceea incandescentă care clocotește, bolborosește, se luptă și apoi iese supusă în minunatele șuvoaie de metal. Și Rădos Nicolae, și Păcurar Mircea erau băieți buni, copii silitori. Acum muncesc și ei în combinat.

In jurul nostru ședeau acum viitorii absolvenți ai clasei a VII-a. Și, la fel ca și mine, ascultau povestea harnicilor muncitori pe care-i cunosc și ei din vizitele pe care le-au făcut la combinat, la șantierul de construcții al orașului nou, la Intreprinderea Poligrafică „Ilie Pintilie", la fabrica de pîine. Pretutindeni au întîlnit muncitori tineri, a căror biografie seamănă grozav cu cea pe care și-o vor scrie peste cîțiva ani: „Mă numesc Alexandru Katona. Tatăl meu e muncitor la furnale, aici, în combinatul de la Hunedoara. Am terminat șapte clase elementare în anul 1951 la Școala de 7 ani nr. 1 unde, timp de patru ani, am purtat cu cinste cravata roșie. Viața noastră este viața miilor de hunedoreni. Locuim în orașul nou, într-unul din blocurile construite de curînd. Eu am dorit foarte mult să mă fac furnalist și acum, după ce am terminat școala profesională, port cu mine un act în care stă scris, negru pe alb, că sînt furnalist. Aceasta înseamnă că mi-am împlinit dorința de a face o muncă folositoare patriei mele, înseamnă perseverența cu care am învățat pentru a-mi însuși materialul teoretic; înseamnă mîndrie, înseamnă vise... Multe vise. Azi voi fi mai bun decît ieri; mîine — mai bun decît azi. Și acestea toate la un loc înseamnă modesta mea contribuție la munca ce se desfășoară în întreaga patrie, felul în care eu mulțumesc în gînd și în faptă partidului, pentru ajutorul ce ni-l dă în înfăptuirea celor mai dragi visuri ale vieții noastre".

Așa va scrie și Pleșa Nicolae, care acum este în clasa a VII-a B, și Pană Simion, și toți cei 25 de pionieri din clasa a VII-a C, care s-au hotărît să se înscrie la Centrul școlar profesional. Lazăr Mircea și Iaremski Mihaela vor să-și continue studiile la școala medie. Iar talentatul Chelaru Mircea vrea să meargă la școala de muzică, să învețe cît mai bine, să cînte minunatele noastre melodii populare.

Visuri, visuri, visuri...

Visați, copii! Astăzi, prin grija nemăsurată a partidului nostru, visurile cele mai îndrăznețe devin fapte.

E. SKIBINSKI

ȘTIINȚĂ

O fabrică modernă

La marginea Bucureștiului, trenul intră adesea în curtea fabricii de țevi sudate. Pufăind din greu, el se îndreaptă apoi spre șantierele țării. In vagoanele sale sînt stivuite țevi metalice de diferite dimensiuni. Lipite cap la cap, pe șantiere, țevile vor alcătui ca niște șerpi uriași, zeci și sute de kilometri de conductă pentru apă, țiței, abur etc.

Ceea ce se observă încă de la intrarea în hala principală a fabricii este numărul mic de muncitori. E și firesc, procesul de producție fiind automatizat. La capătul halei, un val de oțel, ca un sul uriaș de stofă, în greutate de aproape 10 tone, este derulat de o mașină. Banda de oțel se desfășoară pe măsură ce „matrița" o îndoaie în forma unui cilindru. Electrozii mașinii sudează marginile la interior și exterior. Sulul de metal se întinde, crescînd repede în lungime. Cu o ușurință uimitoare folosind în loc de fierăstrău flacăra de oxiacetilenă, un muncitor îl retează atunci cînd a ajuns de 12 m.

A fost oare bine sudată țeava? Nu cumva a rămas pe undeva vreo fisură care, mai tîrziu, să dea bătaie de cap constructorilor? Răspunsul la această întrebare îl dă „mașina de probat". Cu cele două capete introduse în mașină, uriașa țeavă este umplută cu apă sub presiune, pînă la aproape 100 atmosfere. „Cordonul de sudură" (lipitura țevii) ce înfășoară țeava ca o spirală, este perfect!

De la capătul benzii transportoare, podurile rulante care circulă mereu pe deasupra capetelor noastre transportă țevile la bituminare. Acolo ele sînt impregnate cu o substanță specială care le vor proteja de agenții atmosferici, de umezeală.

Procesul de producție descris mai sus pare simplu, și în adevăr, așa este. Procedeul acesta nou de sudare este mai rezistent și mai economic. In Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. se arată că în țara noastră producția de țevi sudate va ajunge în curînd la 130.000 tone anual.

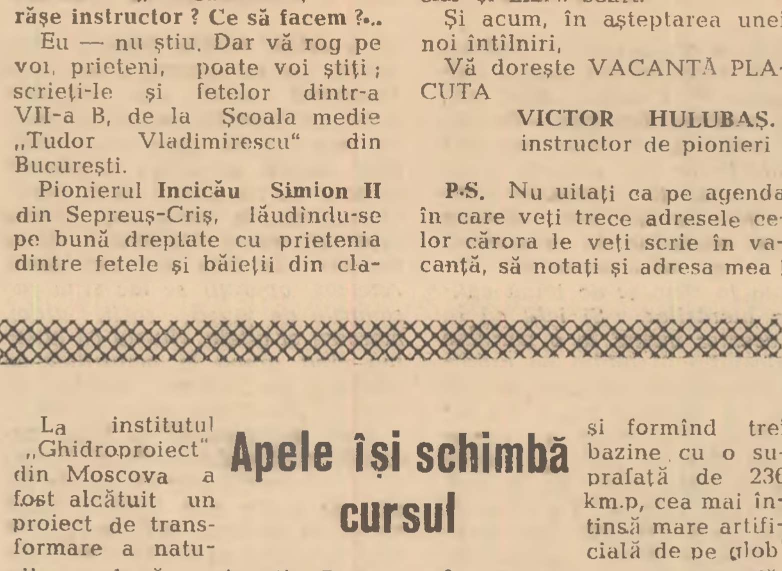
Zecile de kilometri de țevi ieșite lunar pe porțile acestei fabrici — kilometri care se vor înmulți prin lărgirea fabricii — reprezintă unul din exemplele dezvoltării și modernizării continue a industriei noastre grele.

C. ION

Apele își schimbă cursul

La institutul „Ghidroproiect" din Moscova a fost alcătuit un proiect de transformare a naturii, cu adevărat gigantic. Peste cîțiva ani — arată tovarășul Hrușciov — proiectul va deveni realitate. Atlasele vor trebui atunci să fie corectate, deoarece apele Peciorei și Vicegdei nu se vor mai vărsa, așa cum fac de milenii, în Oceanul Înghețat de Nord, ci în... Marea Caspică! Trei baraje ridicate pe cursul acestor ape și al Kamei vor întoarce pur și simplu valurile, vărsîndu-le în Volga și formînd trei bazine cu o suprafață de 236 km.p, cea mai întinsă mare artificială de pe glob!

În felul acesta „boala" Mării Caspice, care și-a scăzut treptat nivelul în ultimele decenii, va lua sfîrșit. Noile ape vor alimenta marile hidrocentrale de pe Volga și Kama, vor iriga milioane de ha de pămînt din bazinul Mării Caspice. Bogăția piscicolă va crește simțitor. Vor fi create noi porturi fluviale și maritime, iar transportul pe apă va fi îmbunătățit.

Aspect de la fabrica de țevi sudate-București.

Ileana de vorbă cu cititorii

„In vacanța aceasta m-am hotărît să citesc cît mai multe cărți de literatură, ne scrie pionierul Marcu Sebastian, clasa a V-a, Școala de 7 ani din Segarcea. Avem aici, la școală, o bibliotecă mare, cu foarte multe cărți și ai de unde să-ți alegi".

Noi, toți, sîntem în plină vacanță de primăvară. Mergem la filme, vizionăm piese de teatru, citim, participăm la excursii, la vizite în întreprinderi, G.A.C.-uri, G.A.S.-uri, organizăm întreceri sportive la diferite discipline. Activitatea noastră este rodnică, veselă, plină de voioșie, cîntece și jocuri. Avem la dispoziție terenuri și material sportiv, biblioteci, cinematografe și teatre de copii, case ale pionierilor în care ne petrecem timpul nostru liber, în care desfășurăm o activitate cît mai bogată. De aceea redacția dorește ca în scrisorile voastre să ne scrieți despre toate aceste activități. De pildă, să zicem că în unitatea voastră se organizează o excursie. O excursie în care pionierii își propun să viziteze o întreprindere.

In scrisoarea pe care o veți trimite redacției și în care ne veți povesti această excursie, să ne scrieți, în primul rînd, despre organizarea acestei excursii: cîți pionieri și din ce detașament au participat, care a fost scopul excursiei. Apoi, pe larg, cu cît mai multe amănunte, scrieți-ne despre ce ați văzut voi în întreprindere: și în primul rînd, despre oamenii pe care i-ați cunoscut și cu care ați stat de vorbă. Să ne scrieți despre cum muncesc ei, despre angajamentele și despre succesele muncitorilor obținute în întrecerea socialistă pornită în cinstea celei de-a 40-a aniversări a partidului nostru. Muncitorii lucrează azi în condiții noi; în hale mari, luminoase, curate. Munca omului este ușurată de tehnica nouă, înaintată, de mașinile moderne. Despre toate acestea, despre munca devenită azi în țara noastră o chestiune de cinste și de onoare, scrieți-ne și nouă, redacției. Priviți cu atenție în jurul vostru; mărețele realizări ale partidului nostru le veți întîlni la orice pas: în întreprinderile, în G.A.S.-urile, în G.A.C.-urile sau S.M.T.-urile pe care le veți vizita; în bibliotecile sau sălile de spectacole în care veți intra, pe terenurile sportive pe care vă veți petrece o parte din timpul liber. Și despre toate acestea scrieți redacției noastre.

Și, nu uitați: cele mai frumoase fotografii făcute de voi, cele mai interesante corespondențe — trimiteți-le pentru concursul inițiat de gazeta noastră.

ILEANA

In curînd, vestitorii primăverii vor poposi pe plaiurile noastre. În așteptarea lor, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 12, din Constanța au pregătit cuiburi-căsuțe lucrate de ei. Acum, iată-i pe micii făurari ai cuiburilor, ajutați de fete, aranjînd în copaci „căsuțele" pentru oaspeții așteptați.

Din poșta SĂPTĂMÎNII

Pentru a obține distincția pionierească trebuie să vizităm și cîteva întreprinderi. Una din întreprinderile pe care noi, pionierii clasei a VI-a de la Școala de 7 ani nr. 2 din Caracal am vizitat-o, a fost și Întreprinderea economică din oraș. Aci, noi am văzut multe mașini noi, perfecționate, cu care se lucrează, mașini produse în țara noastră, și condițiile bune de muncă ale lucrătorilor de aci.

EPURE CORNELIA
cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 2, Caracal

Noul sezon al jocurilor sportive de vară a fost deschis în școala noastră de clasele a V-a. Cele două echipe de fotbal — a clasei a V-a B și a clasei a V-a C s-au întîlnit zilele trecute pe teren. Nu cred că trebuie să vă mai spun că jocul a avut mulți spectatori și suporteri. Clasa a V-a B a ieșit învingătoare cu scorul de 3 la 0. Următoarea întîlnire s-a fixat pentru sfîrșitul vacanței.

ARDELEANU MARIA
cl. a V-a B,
Școala de 7 ani nr. 3,
Satu Mare

Pentru ca școala noastră, pe care o îndrăgim foarte mult, să fie mereu mai frumoasă, noi, pionierii clasei a VII-a am hotărît ca pe terenul din fața școlii să creăm o mică grădiniță.

In timpul nostru liber am curățat locul, l-am săpat, am făcut rondurile. O dată cu primele zile ale primăverii am semănat florile: crini, lalele, crizanteme. In această muncă, în mod deosebit s-au evidențiat pionierii Chircu Cornelia, Bra. la Zinn, Cioșcu Aurica.

POCTATILA IULIANA
cl. a VII-a,
Școala de 7 ani
comuna Fundata,
Slobozia

Intreceri sportive pionierești

Simbătă și duminică a avut loc la Cluj o întîlnire sportivă a pionierilor organizată de către Casa pionierilor din Cluj. Peste 130 de pionieri din regiunile Banat, București, Brașov, Maramureș, regiunea Mureș — Autonomă Maghiară și Cluj s-au întrecut la tenis de masă, șah, fotbal și aeromodelism. Competițiile au prilejuit totodată și un rodnic schimb de experiență privind organizarea activității sportive a pionierilor în cadrul palatelor și caselor de pionieri din diferite părți ale țării.

GIMNASTICA

300 elevi într-un concurs

Sala Floreasca... Intr-o atmosferă sărbătorească aproximativ 300 de tineri gimnaști și gimnaste, elevi și eleve ale școlilor de cultură generală din toate regiunile țării, au participat la etapa finală a campionatului republican rezerval lor.

...In sală e liniște. Un „țînc" ceva mai răsărit decît preșcolarii din grupa mare „lucrează" la bară. Privirile arbitrilor, profesorilor, antrenorilor îi urmăresc cu atenție mlădioasele mișcări. Ropote de aplauze răsplătesc pe gimnastul începător. In partea dreaptă a sălii, Haciotă Despina, execută o săritură de... maestru. Din nou aplauze. Arbitrii ridică tăblițele cu note. Junioara Despina — elevă a Școlii medii nr. 3 din Sibiu, a primit un calificativ foarte bun: nota 9,25.

Crainicul anunță pe concurenta Mărgineanu Ana, elevă a Școlii medii nr. 35 din Capitală. Pe marele covor din mijlocul sălii apare eleva care execută cu eleganță, grație și siguranță un exercițiu liber ales. Mărgineanu Ana a dovedit încăodată reale calități de gimnastă. Urmează alți concurenți: Andriță Cristina, de la aceeași școală. Savu Cornelia din Bacău... Specialiștii din juriu o remarcă în mod deosebit. Și astfel rînd pe rînd se succed la paralele, bîrnă, sol, zeci și zeci de tineri sportivi.

Concursul a luat sfîrșit ieri. În cele două zile — elevi din toată țara au demonstrat un nivel tehnic superior în întrecerile de gimnastică. Cu acest prilej s-au afirmat o serie de noi elemente talentate care vor mări numărul sportivilor fruntași la această disciplină.

Campionatul mondial de șah

Campionatul lumii la șah, care se desfășoară între marii maeștri sovietici Mihail Tal și Mihail Botvinnik, continuă în favoarea lui Botvinnik. Scorul, la data de 27 martie, era de 3:2.

In acest meci-revanșă pentru campionatul lumii la șah mai sînt de jucat 19 partide.

PE TINE TE CÎNTĂM, PARTID IUBIT!

Dragi cititori, în sprijinul participanților la concursul organizat de gazeta noastră, ne-am adresat unor cunoscuți scriitori, oameni de artă, rugîndu-i să dea cîteva sfaturi pionierilor și școlarilor care se pregătesc să participe la concurs.

Concursul inițiat de gazeta voastră în vederea aniversării unei date scumpe întregii țări — 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România — mă îndeamnă să vă adresez cîteva sfaturi.

Inainte de a așterne pe hîrtie versurile voastre, recitiți mai multe poezii ale poeților noștri contemporani, pe temele indicate de anunțul concursului.

Gîndiți-vă apoi la aceste teme — cu gîndurile voastre — și opriți-vă la cea care vi se pare cea mai apropiată de experiența voastră directă și de felul vostru de a fi.

Nu vă mărginiți să expuneți ideea în general, ci încercați s-o adînciți, s-o exprimați în imagini care să vă aparțină. Nu scrieți cu cuvintele altora și luptați cu banalitatea.

Ocupați-vă mai puțin de sonoritatea exterioară a versurilor voastre și mai mult de conținutul lor emoțional. Nici un vers să nu fie rece sau țeapăn. In toate să ardă flacăra simțirii voastre.

Sînt convinsă că și voi doriți asta și că, prin munca voastră plină de elan și răspundere, vă veți strădui să fiți demni de măreața temă a concursului.

NINA CASSIAN

★

În fața voastră aveți un concurs care vă îndeamnă și vă cheamă să cîntați primăvara poporului nostru muncitor.

Mă gîndesc, ce să vă spun în legătură cu ceea ce veți scrie voi, în proză, pentru acest concurs?

Înainte de toate, aș vrea să participați cît mai mulți. Să participați toți și de peste tot, pentru că peste tot în patria noastră, se întîmplă lucruri frumoase, mari acțiuni, peste tot se muncește cu entuziasm, se construiește și cresc oameni noi.

Concursul vă oferă o tematică largă și bogată.

Vouă nu vă rămîne nimic străin din ce se întîmplă în cartierul, în orașul, în satul în care locuiți; nu vă rămîne nimic străin din viața școlii, organizației pionierești, din viața taberelor de vară; voi sînteți la curent și cu viața uzinei, întreprinderii, colectivului în care muncesc părinții, frații voștri. Voi, copii, elevi, pionieri, aveți acest privilegiu scriitoricesc—foarte necesar — de a vă afla mereu în miezul vieții, în miezul faptelor, aproape de oameni — voi nu lipsiți de la nici o acțiune cetățenească, nici de la strînsul fierului vechi, nici de la strînsul spicelor, nici de la plantarea pădurilor...

Stați de vorbă cu părinții voștri, cu frații voștri mai mari, cu vecinii, cu prietenii, arătați că vreți să scrieți despre ei, despre o faptă a lor deosebită, despre un lucru realizat de ei; despre locul lor de muncă — despre uzina, despre șantierul, despre brigada lor, despre lanurile lor de grîu, despre cirezile pe care le îngrijesc, despre puișorii de găină pe care-i cresc; despre străduința, despre munca lor, despre greutățile lor și cum au biruit acele greutăți. Invitați în mijlocul vostru membri de partid, muncitori și colectiviști fruntași și stați de vorbă cu ei, cereți-le să vă împărtășească experiența lor. Toți oamenii aceștia au foarte multe fapte interesante, frumoase, semnificative și vor fi bucuroși să vi le împărtășească.

Înainte de a vă apuca de scris, alegeți din mulțimea de fapte pe care le cunoașteți, pe cel mai puternic, mai convingător, mai emoționant. După ce v-ați hotărît în această alegere — vă apucați de scris. Scriind, aveți grijă să prindeți bine acel suflu, acel fior puternic al faptelor care v-au emoționat; gîndiți cu profunzime, descoperiți semnificația, ideea, mesajul cuprinse în fapte și luminați-l puternic, faceți-l să strălucească. Pentru această strălucire a mesajului aveți grijă să povestiți simplu, firesc, în cuvinte puține, dar care să înfățișeze exact ceea ce vreți să spuneți. Nu încărcați frazele voastre cu vorbe de prisos, cu figuri de stil, cu podoabe inutile. Lăsați faptele să vorbească singure. Feriți-vă să împrumutați, să imitați procedee literare, stiluri, din cărți, și fiți încrezători în propriul vostru mod de a vă exprima — în stilul vostru care, o dată cu gîndirea voastră, se perfecționează. Emoția artistică, patosul, entuziasmul, sentimentele cele mai înalte și mai puternice nu stau în cuvinte ci în faptele pe care le povestiți și în inima voastră. Iar sinceritatea, simplitatea, folosirea unui limbaj obișnuit, propriu și concis, ajută strălucirea faptelor.

Vă doresc succes și participare cît mai largă la acest concurs. Succes în această acțiune a voastră de a cinsti prin scrisul vostru marea sărbătoare a partidului și a poporului nostru. Succes în toată munca voastră viitoare, în arta scrisului.

TRAIAN COȘOVEI

★

Concursul organizat de gazeta voastră așteaptă și de la voi, dragi copii, care îndrăgiți desenul, creații reușite legate de temele concursului. Cum să lucrați? E bine, să întindeți hîrtia pe care o folosiți, pe o suprafață tare (placaj, carton). În felul acesta veți putea mînui mai ușor desenul în timpul lucrului, veți putea să-l depărtați de ochi pentru a-l privi în întregime. Începeți prin a schița totul cu linii ușoare de creion (fără să apăsați) pentru a avea posibilitatea să vedeți dacă ați desenat corect. Astfel, veți urmări dacă ați cuprins întreaga pagină, dacă forma, proporțiile, mișcarea și așezarea în spațiu a oamenilor și obiectelor este cea adevărată. Desenînd ușor, veți putea să îndreptați ștergînd cu o radieră, ca apoi să reveniți cu linii mai puternice și precise și să întregiți formele, umbrind sau colorînd, ținînd seama de culoarea potrivită și din ce parte cade lumina.

Genul desenului ales o să fie diferit, ținînd seama de imaginația fiecăruia dintre voi. Unora, de pildă, după ce au citit temele concursului, subiectul, imaginile unei teme li se desfășoară deja în față, pentru că le-au cunoscut mai bine, i-au emoționat, și au, prin urmare, în minte desenul gata făcut; alții dintre voi vor simți nevoia de a încerca pe teren, de a căuta desenînd, verificînd. E bine deci să porniți la lucru după procedeul care vă convine, dar să nu uitați că tot ceea ce desenați trebuie să oglindească artistic, adevărat ceea ce v-ați propus și care este cuprins în tematica concursului. O dată fixați asupra temei, e bine să vă faceți o schiță pe care s-o îmbunătățiți fie desenînd după natură, fie recitind ori ascultînd versurile sau povestirile de care este legată tema aleasă. Astfel, în afară de faptul că veți reprezenta corect ceea ce v-ați propus, veți avea prilejul să verificați mișcarea, proporția oamenilor și obiectelor înconjurătoare, locul lor în spațiu (mărimea celor mai depărtate față de cele din față, detaliile celor din față și siluetele celor mai depărtate), culoarea lor și felul cum sînt umbrite. Cu ajutorul acestei schițe, veți putea trece la realizarea ei „pe curat" folosind tehnica pe care o cunoașteți mai bine și care vă place: desen în creion, desen colorat, (creioane colorate), acuarelă, tempera, (e bine atît pentru acuarelă cît și pentru tempera să întindeți hîrtia pe un carton, lipind-o și umezind-o ușor), tuș negru (folosind penița sau pensula), cerneala, gravura în linoleum.

Cu aceste cîteva sfaturi, vă doresc să izbutiți cît mai bine și mai frumos, să creați desene care să oglindească pe de-a-ntregul dragostea și recunoștința voastră față de lupta eroică a partidului, care ne conduce pe drumul luminos al socialismului.

AUREL VLAD

★

Desigur că voi, ca și toți oamenii muncii din țara noastră, vreți să cinstiți cum se cuvine aniversarea partidului nostru iubit. Voi, pionierii și școlarii amatori fotografi, doriți să arătați cu acest prilej cît de frumoasă și luminoasă vă este viața, cîte lucruri minunate a înfăptuit partidul pentru voi și familia voastră.

In primul rînd trebuie să știți că în fotografie, ca și în oricare altă lucrare literară sau artistică, trebuie să existe un subiect care să poată fi ușor și limpede înțeles. Intr-o fotografie însă, nu puteți spune multe lucruri deodată, ci doar povestea unei singure întîmplări simple. De aceea nu încărcați fotografia cu multe amănunte care i-ar întuneca înțelegerea. In general, o fotografie cu un prim plan interesant și cu un fundal potrivit spune mult mai mult decît o fotografie încărcată cu tot felul de amănunte neînsemnate.

Nu trimiteți la concurs fotografii nereușite din punct de vedere tehnic, adică neclare, cu tonuri cenușii, șterse. Puneți în fotografiile pe care le veți trimite, toată atenția și măiestria de care sînteți capabili. Preferați fotografiile făcute pe soare, cînd tonurile sînt mai vii.

Dacă în fotografiile voastre apar colegi sau alți pionieri, nu-i aranjați „ca la fotograf". Lăsați-i să-și vadă de treburile sau de joaca lor și voi așteptați, cu aparatul pregătit, în locul pe care vi l-ați ales, fiindcă de acolo fundalul apare cel mai bine și lumina cade frumos, pînă cînd vine momentul cel mai potrivit pentru a declanșa. Aceste fotografii „surprinse pe viu" sînt, de obicei, cele mai bune.

De multe ori, un subiect interesant, chiar corect realizat din punct de vedere tehnic este trecut cu vederea fiindcă fotografia nu are nimic care să atragă privirea; au această soartă mai ales acele fotografii în care există prea multe linii și suprafețe mărunte, cam de aceeași tonalitate. Căutați, așadar, să vă feriți de astfel de fotografii. Un unghi de jos poate face ca subiectul principal să se reliefeze pe un cer frumos cu nori și să atragă privirea asupra lui; tot astfel, linii puternice, drepte sau suprafețe mari de tonalități și forme de contrast nu lasă privirea să treacă indiferentă peste ele. Un unghi de sus poate adesea să scoată în evidență o geometrie neobișnuită, nouă pentru privitor, care să-l atragă și să-l intereseze.

Vă sfătuiesc ca înainte de a face fotografia să vă gîndiți bine la subiectul ei și pe urmă să căutați cel mai bun mijloc de a o realiza pentru ca să fie interesantă și în același timp și frumoasă.

Aștept cu nerăbdare să văd fotografiile voastre.

EUGEN IAROVICI

Dragi pionieri și școlari, în urma unui număr de scrisori sosite la redacție, în care ni se cer lămuriri suplimentare asupra POEZIILOR cu care puteți participa la concurs, vă precizăm că la concurs se primesc numai poezii originale, adică poezii compuse de voi. Același lucru precizăm și pentru DESENE, CORESPONDENȚE și FOTOGRAFII.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"